

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **L. Č. r., s. p.**
bytem X
zastoupeného advokátem JUDr. Janem Nemanským
sídlem Těšnov 1059/1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **A. o.**
sídlem W. 562/9, X O.
zastoupené advokátem JUDr. Jakubem Křížem, Ph.D.
sídlem Na Podkovce 281/10, 147 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2020, č. j. SPU 199079/2020, ve věci výměny nebo přechodu vlastnických práv po schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k. ú. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného (Krajského pozemkového úřadu Olomouc, pobočky Jeseník) ze dne 24. 8. 2020 č. j. SPU 199079/2020, kterým bylo rozhodnuto:
 - * o výměně nebo přechodu vlastnických práv tak, jak je uvedeno v příl. 1 rozhodnutí a přechodu věcných břemen nebo jiných věcných práv nebo omezení, jak je uvedeno v příl. 2a rozhodnutí,
 - * o zrušení a řízení věcných břemen, jak je uvedeno v příl. 2b 2c rozhodnutí,kdy podle příl. 1 rozhodnutí osoba zúčastněná na řízení pozbývá vlastnického práva k dosavadním pozemkům parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X a X v k. ú. X a nabývá vlastnické právo k pozemkům podle schváleného návrhu pozemkových úprav nových parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X a X v témže katastrálním území s tím, že podle příl. 2a napadeného rozhodnutí namísto pozemků pův. parc. č. X, X, X, X a X bude v katastru nemovitostí poznámka o podané žalobě zapsána u pozemků nových parc. č. X, X, X, X, X, X a X.
2. Podstata žalobcovy argumentace tkví v obavě, že napadeným rozhodnutím dojde ve smyslu § 2 zák. č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), k originárnímu nabytí pozemků nových parc. č. X, X, X, X, X, X a X osobou zúčastněnou na řízení. Tyto pozemky mají nahrazovat původní pozemky parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X a X, které sice byly rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 10. 2016, č. j. SPU 41195/2016/121/Ge vydány osobě zúčastněné na řízení, žalobce však podal ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu směřující proti uvedenému rozhodnutí, které je vedeno pod sp. zn. 23 C 89/2016 a nebylo dosud skončeno. Vzhledem k originárnosti nabytí vlastnického práva podle § 2 zákona o pozemkových úpravách žalobce napadeným rozhodnutím ztrácí aktivní věcnou legitimaci k vedení uvedeného civilního sporu. Žalovaný tedy měl podle žalobce vyčkat výsledků řízení vedeného Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 23 C 89/2016, jinak porušil čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, který garantuje ochranu vlastnického práva, porušil přitom i základní zásady činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 - § 8 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Nebýt napadeného rozhodnutí, žalobce by se mohl v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016 domoci nápravy pochybení žalovaného spočívajícího ve vydání předmětných pozemků osobě zúčastněné na řízení. Jsou to právě občanskoprávní soudy, které měly primárně rozhodnout o sporném nároku ke sporným pozemkům s definitivní platností. Pokud § 3 odst. 4 věta třetí zákona o pozemkových úpravách výslovně chrání církev i přes provedené pozemkové změny, žalobci se takové ochrany nedostává, protože žalobce považuje úpravu obsaženou v zákoně o pozemkových úpravách za protiústavní (rozpornou s čl. 11 Listiny základních práv a svobod). Všemi

těmito otázkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, protože je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. V relativně stručném vyjádření k žalobě zdůrazňuje, že stav evidovaný katastrem nemovitostí, týkající se sporných pozemků původních parcelních čísel včetně poznámky o podané žalobě přešel na pozemky nových parc. č. X, X, X, X, X a X.
4. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

B.

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Skutkový stav je mezi účastníky nesporný. Žalovaný rozhodl, aniž vyčkal výsledku řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016, jak popisuje žalobce v žalobě.
7. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se sice výslovně situaci žalobce nevěnuje, je z něj však patrné, že žalovaný pokládá žalobcův problém za vyřešený tím, že v příl. 2a specifikoval pozemky nových parc. č. X, X, X, X, X, X a X, jimiž jsou nahrazeny pozemky pův. parc. č. X, X, X, X, 442, X, X, X a X, protože u pozemků nových parc. č. přikázal v katastru nemovitostí ponechat poznámku o probíhajícím soudním řízení. To žalobce považuje za protizákonné a problém neřešící.

C.

8. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách „(...) *V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena (...).*“
9. Podle § 3 odst. 4 věty třetí zákona o pozemkových úpravách „*Na nově vzniklé pozemky podle schváleného návrhu se nahlíží jako na původní majetek podle zvláštního předpisu⁸⁾*“, kdy poznámka 8) odkazuje na § 2 písm. a) zák. č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi).

D.

10. Jakkoli krajský soud přisvědčuje žalobci, že principiálně je podle § 2 zákona o pozemkových úpravách originární nabytí vlastnického práva, přesto ust. § 3 odst. 4 věty třetí téhož zákona modifikuje toto pravidlo, pokud stanoví, že na nově vytvořené pozemky se při církevních restitucích pohlíží jako na původní majetek.
11. Krajský soud přitom nesouhlasí s žalobcem, že by ust. § 3 odst. 4 věty třetí zákona o pozemkových úpravách chránilo v občanskoprávním řízení navazujícím na restituční rozhodnutí žalovaného toliko církev (náboženskou společnost), nikoli žalobce, který by pak nyní napadeným rozhodnutím měl ztratit aktivní věcnou legitimaci v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016.
12. Žalobce zřejmě opomíjí ust. § 244 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Podle tohoto ustanovení „*Rozhodl-li orgán*

*moci výkoné (...) o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá ze vztahů soukromého práva (...), může být **tatáž** věc projednána na návrh v občanském soudním řízení“.*

13. Předmětem řízení před občanskoprávním soudem, které žalobce vyvolal, tedy stále zůstává žádost církve o restituci tzv. historického církevního majetku, kde může občanskoprávní soud rozhodnutí správního orgánu zcela nahradit (§ 250j o. s. ř.). Krajský soud nevidí důvodu, proč by měl kdo (tzn. i žalobce) ztratit v takovém řízení věcnou legitimaci, pokud platí již citované ust. § 3 odst. 4 věty třetí zákona o pozemkových úpravách.
14. Tvrdí-li žalobce, že nastíněné řešení je v rozporu s dosavadní praxí civilních soudů, je podepsanému soudu z jeho činnosti (nejméně z řízení vedeného pod sp. zn. 23 C 19/2016) známo, že občanskoprávní soudy při řešení vzájemného vztahu zachování předmětu církevní restituce a provedených pozemkových úprav dříve tápaly. Žalobcem namítaná praxe občanskoprávních soudů byla ovšem překonána nejpozději rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 9. 2. 2021 č. j. 28 Cdo 3868/2020-112, který právě ve vztahu k církevním restitucím akcentoval, že „*pozemek (definovaný jako část zemského povrchu oddělená od sousedních částí (...) hranicí vlastnickou, hranicí držby, hranicí druhů pozemků (...), nemusí být vždy totožný s parcelou, nýbrž může zahrnovat více parcel, popřípadě části různých parcel, nebo naopak být částí parcely jediné. Je proto nesprávný názor, že věci v právním slova smyslu je pozemek pouze tehdy, je-li označen parcelním číslem a odpovídá-li mu mapové zobrazení s uvedením druhu a výměry v operátech katastru nemovitostí*« (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2007, sp. zn. 22 Cdo 2271/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 3. 2010, sp. zn. 22 Cdo 2028/2008, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 2. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3123/2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 22 Cdo 2540/2017, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2018, sp. zn. 22 Cdo 1577/2018).“
15. Nejvyššímu soudu je tedy lhostejno, jakým parcelním číslem je konkrétní část zemského povrchu označována, rozhodné je, že se jedná stále o tutéž část zemského povrchu (bez ohledu na parcelní číslování).
16. Proti závěru žalovaného, že nově vytvořené parcely č. X, X, X, X, X, X a X plně a adekvátně nahrazují původní parcely č. X, X, X, X, X, X, X, X a X (vše v k. ú. X) žádná nyní uplatněná žalobní argumentace nesměruje, protože se krajský soud touto dílčí otázkou dále nezabýval.
17. Z právě uvedeného vyplývá závěr, že pakliže je předmětem řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016 **tatáž věc**, která byla předmětem restitučního řízení o historickém církevním majetku vedeného dříve před správními orgány, nemůže žalobce ztratit v navazujícím občanském soudním řízení svou aktivní věcnou legitimaci jen proto, že sporné pozemky byly v důsledku komplexní pozemkové úpravy přechíslovány. Plně originárnímu nabytí vlastnického práva církví totiž brání ust. § 3 odst. 4 věty třetí zákona o pozemkových úpravách, které působí obousměrně, tzn. v probíhajícím občanskoprávním řízení nejen k ochraně církve, ale i k ochraně žalobce tak, že žalobce je i nadále aktivně věcně legitimován k řízení vedenému zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016 (byť v něm v důsledku nyní napadeného rozhodnutí bude muset označit sporné pozemky novými parcelními čísly).
18. Krajský soud proto uzavírá, že žalobcovy námitky o ztrátě aktivní věcné legitimace v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 23 C 89/2016 jsou liché. Současně soud z důvodů uvedených v odst. 7. tohoto odůvodnění neshledal napadené rozhodnutí

nepřezkoumatelným, jakkoli je jeho odůvodnění k předmětné otázce vsutku stručné až kusé (základ řešení nastíněného problému v něm však nalézt lze).

19. Z právě uvedených důvodů neshledal právní úpravu obsaženou v zákoně o pozemkových úpravách protiústavní, neboť se mu zdařilo nalézt ústavně konformní výklad. Krajský soud přitom argumentací obsaženou v odst. 14. tohoto odůvodnění vyvrátil názory žalobce o závěrech dosavadní právní praxe.
20. Žalobní argumentace tedy byla vesměs shledána nedůvodnou, a proto krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

E.

21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovaný byl v řízení procesně úspěšný, avšak podle obsahu spisu mu v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.
22. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud neuložil této osobě žádnou povinnost ani neshledal žádné výjimečné okolnosti, které by přiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 18. května 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu

